

der ikke kan drives som én samdriftsenhed inden for den i loven fastsatte ramme, skal bortforpagtes efter lovens regler. Det er således ikke afgørende, om ejendommene faktisk drives sammen, eller om ejendommene drives som selvstændige ejendomme ved bestyrerforhold. Kravet kan stilles, hvis ejeren ejer flere ejendomme end de, der ville kunne drives lovligt som én driftsenhed efter stk. 1.

Til de enkelte bestemmelser i § 9.

I forslaget § 9, stk. 1, jfr. stk. 2, foreslås visse stramninger af bestemmelserne for samdrift af ejendomme, der tilhører samme ejer, jfr. ovenfor.

I forslaget § 9, stk. 1, foreslås endvidere en mindre ændring af afstandsbestemmelserne, idet det samtidig præciseres, hvorledes vejafstanden, der begrænser den frie samdrift, skal regnes. Ved driftslederen forstås her ejeren eller dennes bestyrer, jfr. forslaget § 7, stk. 2. I situationer efter forslaget § 9, stk. 3, kan ved en driftsleder også forstås en forpagter.

I forslaget § 9, stk. 3, fastsættes de fremtidige rammer for den frie samdrift, der kan etableres ved forpagtning uden tilladelse fra landbrugsministeren. Rammerne fastlægges som hidtil ved betingelser knyttet til 4 forhold, nemlig afstand, antal af ejendomme, arealstørrelse og samdriftens varighed.

Afstanden fastsættes som hidtil til højst 15 km og regnes som anført i stk. 1, 2. og 3. pkt. Antallet af ejendomme, der indgår i samdriften, må højst være 5. Arealet af de samdrejede jorder må højst være 100 ha. Samdrift af to ejendomme vil dog som hidtil kunne ske uden arealbegrænsning. Samdriftens varighed fastsættes uændret som ved den gældende lov. Fortsættelse af samdriftsforhold for en ny periode ved udløbet af et samdriftsforhold efter § 9 på 10 år, 15 år eller evt. 20 år kræver, ligesom efter den gældende lov, tilladelse.

Bestemmelserne gælder såvel i tilfælde, hvor samdriften omfatter hele ejendomme, som hvor samdriften omfatter dele af ejendomme.

Efter forslaget omfatter bestemmelserne i § 9, stk. 3 og 4, nu også situationer, hvor forpagteren i forvejen ejer eller har flere ejendomme i forpagtning. Forpagtning til samdrift har i sådanne tilfælde hidtil krævet tilladelse. Bestemmelserne suppleres dog i disse tilfælde med de nye bestemmelser i forslaget § 11, stk. 3, og i § 12, stk. 1, nr. 1.

Dispensationsbestemmelsen i forslaget § 9, stk. 6, ændres som en konsekvens af ændringerne i lovens kap. V. Dispensation vil som hidtil kunne meddeles, når forholdene taler for det. Dispensa-

tion med hensyn til 15 km-reglen vil således bl. a. kunne komme på tale i tilfælde, hvor der skal ske udflytning af en gartnerivirksomhed, specielt i situationer, hvor en gradvis udflytning af virksomheden er nødvendig eller ønskværdig, eller hvor det måtte vise sig vanskeligt at fremskaffe egnede jorder til forpagtning til visse specialkulturer, f.eks. avl af blomsterløg, inden for 15 km.

I forslaget § 9, stk. 7, præciseres forholdet til bestemmelserne i §§ 7 og 8 i tilfælde af samdrift.

Til nr. 9.

Ændringen i forslaget § 10 er en konsekvens af forslaget § 7.

Til nr. 10.

For forpagtning af hele landbrugsejendomme stilles efter den gældende lov alene visse krav til oprettelse af forpagtningskontrakt, og til, at forpagtningsforholdet ikke er af længere varighed end 15 år. Forpagtning af hele landbrugsejendomme til selvstændig drift kan i øvrigt ske frit, og der er således ingen begrænsning for, hvor mange landbrugsejendomme en person eller et selskab kan tage i forpagtning.

De nuværende regler indebærer en vis risiko for omgåelse, idet bestemmelserne i § 11 i visse situationer ved oprettelse af fingerede bestyrerforhold og lign. kan anvendes til at etablere forhold i strid med bestemmelserne i §§ 8 og 9 om selvstændig drift og samdrift. Når en person (ejer/forpagter) driver flere landbrugsejendomme for egen regning ved bestyrer, kan dette føre til, at ejendommen faktisk drives af ejeren selv (forpagteren) fra den ejendom, som han bebor, idet de såkaldte bestyrere af de andre ejendomme ikke har selvstændige beføjelser med hensyn til driften.

Forslaget § 11, stk. 1, svarer til den nugældende lovs § 11, stk. 4. Efter forslaget kræves det dog yderligere, at forpagtningskontrakten skal indeholde oplysning om opsigelsesfristen, samt at forpagtningsaftaler af længere varighed end 1 år skal tinglyses. Der henvises herved til, at det af hensyn til en klarlægning af retsforholdet mellem parterne er af meget stor betydning, at forpagtningsaftaler indgås ved skriftlig kontrakt, at der i overensstemmelse med den vejledning om forpagtning, der er udgivet af De samvirkende danske Landboforeninger træffes fornøden aftale om alle forhold mellem parterne ved oprettelsen af forpagtningsforholdet, samt at forpagtningsaftalen sikres ved tinglysning. Bestemmelsen har ikke betydning med hensyn til aftalens gyldighed og ændrer ikke tinglysningens § 3.